

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság *Budapesten, 2010. év december hó 2. napján* megtartott nyilvános ülésen - a távollévő terhelttel szemben - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az előre kitervelten és aljas indokból elkövetett emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság 18.B.1533/2008/24. számú ítéletét annyiban ***változtatja meg***, hogy a főbüntetés tartamát 11 (tizenegy) év fegyházra, a közügyektől eltiltás mértékét 10 (tíz) évre súlyosítja.

Megállapítja, hogy 1 (egy) napi fegyházbüntetésnek 5 (öt) napi házi őrizetbe töltött idő felel meg.

A BRFK T/2. bűnjeljegyzék 6. tétel alatt kezelt kés tok elkobzását ***mellőzi*** és a vádlottnak kiadni rendeli, az 5. valamint a 7.-11. tétel szám alatt kezelt bűnjelek lefoglalását megszünteti és elrendeli a ***megsemmisítésüket***.

Egyebekben az első fokú ítéletet ***helybenhagyja***.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 18.B.1533/2008/24. számú 2009. augusztus 28. napján kelt ítéletével a vádlottat a Btk. 166.§ (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés a./ és c/ pontja szerint minősülő előre kitervelten, aljas indokból elkövetett emberölés bűntettének a kísérlete miatt 8 évi börtönbüntetésre és 9 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogva tartásban és a házi őrizetben töltött időnek a kiszabott börtönbüntetésbe történő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokú ítélet ellen az ügyész a büntetés súlyosítása, a vádlott és védője enyhítés, illetőleg enyhébb jogi minősítés alkalmazása végett jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.89/2009/4-I. számú átiratában - és képviselője a Fővárosi Ítéltábla előtt is - az ügyészi fellebbezést fenntartotta, és az első fokú ítélet tényállásának a vádlott elmeállapotával történő kiegészítése mellett a büntetés súlyosítását, egyebekben törvényes rendelkezéseinek helybenhagyását indítványozta.

A vádlott védője a másodfokú bíróság előtt fellebbezését fenntartva elsődlegesen az emberölés alapesetének megállapítását és ezzel összefüggésben a büntetés enyhítését, másodlagosan változatlan minősítés esetén az ítélet helybenhagyását indítványozta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított annak a körülménynek, hogy a vádlott előbb rejtőzködött, nem ment oda a sértetthez és fiatalokból adódó tapasztalatlansága miatt nem megfelelő formában kívánta a közöttük feszülő konfliktust tisztázni, pánikba esett és féltette a szerelmét. Álláspontja szerint az előre kiterveltségnek, mint minősítő körülménynek a megállapításához rövid idő telt el, a szerelemföltés pedig nem tekinthető aljas indoknak.

Az ügyész fellebbezése alapos, ellenben a védelmi perorvoslat nem vezetett eredményre.

A Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes körben felülbírált.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartása mellett az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges tényeket felderítette, részletes, alapos és minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást folytatott le. Már az előkészítés során észlelte az eltérő jogi minősítés lehetőségét, erről végzéssel határozott és a továbbiakban ennek szem előtt tartásával járt el. A felderített bizonyítékokat törvényesen, a logika és az ésszerű gondolkodás szabályai szerint értékelte és mérlegelte, az indokolási kötelezettségének eleget tett és megalapozott ítéleti tényállást állapított meg.

Az első fokú ítéletet a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján a másodfokú bíróság annyiban egészíti ki, hogy

- a vádlott beszámítási képességében nem korlátozott, nem szenved olyan elmebetegségben, gyengeelméjűségben, vagy tudatzavarban, amely korlátozta volna cselekménye társadalomra veszélyességének a felismerésében, illetőleg felismerésnek megfelelő cselekvésben. E kiegészítést az ítéltábla a nyomozati iratok 607. oldalán elfekvő elmeorvos szakértői vélemény adatára alapítva állapította meg.

Az első fokú ítélet történeti tényállásából mellőzi

- a 3. oldal 2. bekezdésének első mondatát, a vádlott elhatározásának időpontjával kapcsolatban rögzítetteket, és ennek okát a jogi indokolásban fejti ki.

Az első fokú ítélet tényállása e korrekcióval megalapozott, a másodfokú eljárásban irányadó és a felülbírálat alapját képezi.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette a vádlott által megvalósított bűncselekményt kétszeresen minősülő élet elleni támadásként. Ellenben a jogi indokolása pontatlan, és korrekcióra szorul.

A vádlott és a sértett között elhúzódó konfliktus alakult ki, és a vádlott nem a vonaton tervezte el a sértett megölését. A vádlott korábban tett kijelentéseit és az általa tanúsított magatartást összességében és folyamatában kell együttesen megvizsgálni és értékelni. Az 1. és 2. számú tanúk vallomásából egyértelműen kitűnik, hogy a vádlott a sértettet tartotta felelősnek szerelmi kapcsolata alakulása miatt, és fontolgatta a sértett megölését. Utalásokat tett arra, hol kell valakit megszűrni a halálos eredmény elérése végett, és a barátnőjének tett olyan megjegyzést, amely konkrétan utalt a terveire; fél évvel korábban pedig a sértett megöléséről beszélt. Nem véletlen, hogy a végső konfliktus kirobbanása után, amikor a vádlott majd később a sértett is távozott, 1. számú tanú aggódott és többször felhívta telefonon nevelőapját, a sértettet.

A vádlott céltudatosan cselekedett, megtervezte a bűncselekményt, kiválasztotta a helyszínt, magához vette az elkövetés eszközét, a kést, és előzetes elhatározása szerint eljárva nem szállt fel a korábban induló vonatra, hanem bevárta a sértettet, és a vonaton is csak akkor ment oda az általa a villany kikapcsolásával elsötétített kocsiban ülő a sértetthez, amikor készen állt a végrehajtásra, és a vonat a ...vasút állomáshoz közeledett. A beszélgetés kezdeményezése ürügyül szolgált, majd a vádlott a korábban hangoztatott biztos eredménnyel járó nyaki testtájékon megszúrta a sértettet, illetőleg annak menekülésekor további nagy erejű szúrást ejtett a sértett hátán.

Az első fokú ítélet indokolásából a fentiekkel összefüggésben az ítélőtábla mellőzi a 7. oldal utolsó bekezdését. „A második szűrés ténye alátámasztja a vádlott emberölési szándékát, de nincs kapcsolatban az előre eltervezettség tényével, illetőleg a hirtelen felindulással. Utóbbi esetben egyáltalán nem kizárt a többszörösen végrehajtott szűrés.” Ennélfogva a jogi indokokat erősítő bizonyítékok felsorolásában ez a bekezdés nem foghat helyt.

Összevetve és együtt értékelve a vádlott magatartását, a végrehajtás körülményeit, annak módját és korábbi kijelentéseit, utalásait továbbá megjegyzéseit, megnyugtató módon lehet állást foglalni az előre kitervelten elkövetetés, mint minősítő körülmény kérdésében. Ezért az első fokú ítéletben kifejtett jogi indokok ekként pontosítva alátámasztják a további helyesen felhozott és mérlegelési körbe vont érveket, és törvényes magyarázatát adják a súlyosabb jogi minősítésnek.

Ellenben pontos jogi érvelést adott a Fővárosi Bíróság az aljas indok minősítő körülménnyel kapcsolatban. Az ítélet tábla egyetértett a védő érvelésével annyiban, hogy a szerelemföltés nem aljas indok, amint a bosszú sem feltétlenül minden esetben minősítő körülmény. A felülbírált ügyben azonban nem szerelemföltés motiválta a vádlottat, hanem a házból való kiutasítása, a barátnőjétől való elválasztása és ennek okozójaként tekintett a sértettel szemben a leszámolás, a konfliktushelyzetnek a sértett végleges likvidálásával történő megoldása.

Ellenben, ha a bosszút kiváltó ok erkölcsileg súlyosan elítélendő, ez esetben a minősítő körülmény megvalósul. A fentiekben felsorolt okokból történő leszámolás, az az ok, ami kiváltotta a sértett megölését, aljas indoknak minősül.

Mindezekre figyelemmel a vádlott által elkövetett bűncselekmény jogi megítélése helyes és törvényes, a védelem kifogásait az ítélet tábla sem osztotta.

Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazásával szabott ki büntetést, mivel mind személye, mind pedig az elkövetett bűncselekmény társadalomra veszélyessége kirívó. A kétszeresen minősülő élet elleni cselekmény kísérleti szakban való megrekedés nem alapozza meg az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés kiszabását. A nyakra irányzott támadás, majd a második nagy erejű háttáji szúrás miatt csak a gyors és szakszerű orvosi beavatkozásnak köszönhető, hogy a sértett élete megmenthető volt, és a vádlott nem oltotta ki a sértett életét.

Erre figyelemmel a Fővárosi Ítélet tábla a vádlottal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetést felemelte, és tetтарыны, a vádlott és az elkövetett bűncselekmény társadalomra veszélyességét kifejező büntetést szabott ki, amely hathatósan biztosítja a büntetési célokat.

A büntetés végrehajtás fokozata a törvény kötelező előírása alapján fegyház, és az ítélet tábla nem észlelt olyan körülményt, amely indokolná a Btk. 45. §. /2/ bekezdésének alkalmazásával eggyel enyhébb fokozat megállapítását. A vádlott fiatal kora, az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya mellett nem bírt olyan jelentőséggel, amely ezt kellően alátámasztaná.

A másodfokú bíróságnak korrigálni kellett a házi őrizetnek a kiszabott büntetésbe beszámítását, mivel a fegyház esetén 5 nap házi őrizet helyébe lép egy napi szabadságvesztés. Megjegyzi az ítélet tábla, hogy nem az ítélező bíróság feladata annak kiszámítása, hogy hány napot kell a vádlottnak letöltenie, mivel az büntetés-végrehajtási kérdés, az ítéletben elegendő az átváltoztatási kulcs meghatározása. (Btk. 99. § (3) bekezdés).

Tévedett a Fővárosi Bíróság, amikor a lefoglalt késtokot elkobozta. A vádlott a kést használta az elkövetés eszközéül, azonban azt ismeretlen helyre rejtette. A tok birtoklása nem jelent a közbiztonságra veszélyt, és az elkövetésnek sem volt

eszköze, ezért azt a vádlottnak a Be. 155. § (2) és (5) bekezdése alapján kiadni rendelte.

A másodfokú bíróság rendelkezett a további lefoglalt értéktelen tárgyak megsemmisítéséről a Be. 155. § (8) bekezdésére figyelemmel, és a Be. 381. §-a alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült kirendelt védő díjának, mint bűnügyi költségnek a viselésére.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371.§ szerint helybenhagyta.

B u d a p e s t, 2010. év december hó 2. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró***

***Dr. Rédei Géza s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 18.B.1533/2008/24. számú ítélete a Fővárosi Bíróság 1.Bf.291/2009/15. számú ítéletében foglalt változtatás mellett jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2010. év december hó 2. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Kiadmány hitelül:
tisztviselő***